

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 255

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 29 septembrie 1997

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 92 din 30 aprilie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 331 ¹ din Codul de procedură civilă.....	1-3	Decizia nr. 142 din 26 mai 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	5-6
Decizia nr. 135 din 26 mai 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 24 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului.....	3-4	Decizia nr. 162 din 3 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330, ale art. 330 ¹ și ale art. 330 ² din Codul de procedură civilă	6-7
Decizia nr. 140 din 26 mai 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 182 din 4 iunie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 92

din 30 aprilie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Nicolae Popa — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Constantin Burada — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Andrei Mihaela și Dobrescu Anca-Cassandra-Gabriela împotriva

Deciziei Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 22 aprilie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților, legal citate, și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 30 aprilie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia nr. 131 din 29 octombrie 1996, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă. În motivarea soluției s-a reținut că asupra dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă, statuând că ele sunt constituționale. De asemenea, cu privire la prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, s-a constatat că prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, definitivă și obligatorie, Curtea Constituțională a modificat Decizia nr. 73/1996, prin care se respinsese excepția de neconstituționalitate, și a decis că dispozițiile art. 330¹ sunt neconstituționale, în măsura în care acestea se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva acestei decizii, Andrei Mihaela și Dobrescu Anca Casandra-Gabriela au declarat recurs, susținând, în esență, că:

— s-a respins greșit excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, deoarece acestea încalcă principiile autorității lucrului judecat și stabilității hotărârilor judecătorești. Textul art. 330 din Codul de procedură civilă nu se corelează cu dispozițiile din Codul de procedură penală, unde termenul pentru declararea recursului în anulare este de un an. Stabilirea unui termen pentru introducerea recursului în anulare și în civil nu ar fi o atingere adusă valorilor sociale ocrotite de această reglementare, ci, dimpotrivă, ar constitui un act de stimulare a organelor abilitate pentru a acționa cu promptitudine;

— dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece nu au în vedere art. 20 din Constituție, potrivit căruia, dacă există neconcordanță între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale. Articolul 6 din Convenția europeană a drepturilor omului prevede că „orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra contestației sale privind drepturile și obligațiile sale cu caracter civil”;

— dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă încalcă și principiul justiției europene, numit al „egalității armelor”, care reclamă o identitate de tratament procesual între părțile litigante, și deci și a Ministerului Public. În legislația trecută, recursul extraordinar a fost limitat, prin lege, la termenul de un an, pentru a se asigura stabilitatea hotărârilor judecătorești.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Motivul de recurs referitor la art. 330 din Codul de procedură civilă este nefondat și urmează a fi respins, deoarece, așa cum în mod întemeiat s-a reținut de către completul de fond, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, Curtea Constituțională a respins și prevederile art. 330¹ din

constituționale, iar prin susținerile făcute de recurenți nu se aduc argumente noi de natură să modifice soluția respectivă.

Cu privire la motivul de recurs referitor la încălcarea principiilor autorității lucrului judecat și al stabilității hotărârilor judecătorești se constată, de asemenea, că este neîntemeiat. Într-adevăr, principiile invocate de recurenți nu sunt principii constituționale, dar și în situația în care s-ar face abstracție de acest lucru, este de observat că hotărârile definitive și irevocabile pot fi atacate și pe alte căi, cum ar fi contestația în anulare și revizuirea.

Nici motivele de recurs în legătură cu încălcarea art. 20 din Constituție, a prevederilor art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului și a principiului „egalității armelor” nu sunt întemeiate.

Exercitarea recursului în anulare de către procurorul general nu este de natură să aducă atingere egalității cetățenilor în fața legilor și a autorităților publice, principiu înscris în art. 16 alin. (1) din Constituție, și nici principiului „egalității armelor” părților litigante, adică egalitatea de tratament în proces. Aceste principii, la care se referă recurențele, privesc egalitatea de tratament a cetățenilor în fața legilor și a autorităților publice și nu egalitatea de tratament juridic a cetățenilor cu autoritățile publice. Aplicarea acestor principii nu exclude, ci chiar implică un tratament diferențiat, ținând seama de natura autorităților și de atribuțiile acestora. Astfel, Ministerul Public este o autoritate care exercită atribuții și nu drepturi subiective, iar declararea de către Ministerul Public a recursului în anulare se justifică exclusiv pe un interes public privind respectarea principiului separației puterilor sau săvârșirea de către judecători a unei infracțiuni legate de hotărârea atacată, pe această cale. În schimb, părțile, potrivit art. 41 și următoarele din Codul de procedură civilă, urmăresc realizarea unui drept subiectiv. Competența Ministerului Public nu încalcă principiul egalității cetățenilor și dreptul părților la un proces echitabil, deoarece, așa cum s-a statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996, aceasta nu implică necesitatea garantării pentru părțile în proces a accesului la toate căile de atac. Așa fiind, se reține că dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora numai procurorul general poate exercita recursul în anulare, sunt în concordanță cu dispozițiile art. 125 alin. (3) și ale art. 128 din Constituție, care dau în competența legii stabilirea căilor de atac și a modului lor de exercitare. De asemenea, aceste prevederi nu contravin nici art. 20 din Constituție și nici textelor menționate din actele internaționale la care România este parte, întrucât recurențele au posibilitatea de a se adresa instanțelor judecătorești pentru apărarea drepturilor lor.

Cu privire la critica potrivit căreia posibilitatea atacării cu recurs în anulare a hotărârilor judecătorești „oricând” ar încălca și prevederea art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, referitoare la judecarea cauzei într-un termen „rezonabil”, Curtea constată că prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă au fost modificate, instituindu-se un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare. În această situație, urmează a se admite recursul și, în temeiul art. 25 din Legea nr. 47/1992, ținând seama de noua redactare a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, a se modifica decizia atacată, în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate ca fiind lipsita de obiect.

Având în vedere considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Andrei Mihaela și Dobrescu Anca Casandra-Gabriela împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996 privind dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă.

Admite recursul declarat de Andrei Mihaela și Dobrescu Anca Casandra-Gabriela privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 131 din 28 octombrie 1996, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă ca fiind lipsită de obiect.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 30 aprilie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 135*)

din 26 mai 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 24 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Nicolae Popa — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 10 decembrie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 3.920/1995, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de intimatul-reclamant Gheorghiu Vasile.

Din examinarea concluziilor scrise, depuse la dosar, pentru motivarea excepției, rezultă că aceasta privește și art. 24 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului.

În susținerea excepției se arată că textele sus-menționate sunt neconstituționale, deoarece „recursul în anulare poate fi declarat «oricând», încălcându-se astfel „dispozițiile constituționale privind puterea judecătorească“.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă nu este întemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să se pronunțe, prin decizia de față, asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă și ale art. 24 din Legea nr. 112/1995, astfel cum a fost invocată de parte.

Dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă au fost modificate prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997.

Este de observat că din textul actual au fost înlăturate prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate, deoarece recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă sau de la data rămânării definitive a hotărârii de condamnare.

Astfel, motivul de neconstituționalitate invocat nu mai poate fi reținut, excepția fiind în prezent lipsită de obiect.

Referitor la excepția de neconstituționalitate a art. 24 din Legea nr. 112/1995, se constată că asupra constituționalității acestor dispoziții Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 19 iulie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 8 august 1995.

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii Curții, excepția de neconstituționalitate a art. 24 din Legea nr. 112/1995 urmează să fie respinsă ca vădit nefondată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Gheorghiu Vasile în Dosarul nr. 3.920/1995 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă;
- dispozițiile art. 24 din Legea nr. 112/1995, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 26 mai 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 140*)

din 26 mai 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.104/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocată de intimaii-reclamanți Andronescu Adriana Magdalena și Andronescu Longhin Romul.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate, în baza cărora „recursul în anulare poate fi declarat ori-când“, încalcă prevederile art. 11, ale art. 16, ale art. 20, ale art. 21, ale art. 41 și ale art. 128 din Constituție, precum și ale art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Asupra constituționalității art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă

definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar, pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția de neconstituționalitate privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări.

Este de observat că din textul actual au fost înlăturate prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate. Astfel, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către Ministerul Public, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2. Motivele de neconstituționalitate invocate nu mai pot fi reținute. Rezultă din

cele arătate că, în urma modificării textului de lege atacat, excepția este în prezent lipsită de obiect, urmând a fi respinsă ca vădit nefondată.

În acest sens s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Andronescu Adriana Magdalena și Andronescu Longhin Romul în Dosarul nr. 3.104/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:
— dispozițiile art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;
— dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.
Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.
Pronunțată la data de 26 mai 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 142*)

din 26 mai 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa	— președinte
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.491/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, invocată de intimatele-reclamante Pușcariu Adriana, Pușcariu Rodica și Szabo Graziella.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 11, ale art. 20 și ale art. 21 din Constituție, precum și ale art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, fiind legal sesizată.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar, pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția de neconstituționalitate privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări.

Este de observat că din textul actual au fost înlăturate prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate. Astfel, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către Ministerul Public, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2. Motivele de

neconstituționalitate invocate nu mai pot fi reținute. Rezultă din cele arătate că, în urma modificării textului de lege atacat, excepția este în prezent lipsită de obiect, urmând a fi respinsă ca vădit nefondată.

În acest sens s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Pușcariu Adriana, Pușcariu Rodica și Szabo Graziella în Dosarul nr. 2.491/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;
- dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 26 mai 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 162

din 3 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330, ale art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Constantin Burada	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Dobrescu Eufrosina Eleonora Nicole și Ermide Elena împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 19 din 30 ianuarie 1997.*)

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 20 mai 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 3 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 31 octombrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹ și art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Dobrescu Eufrosina Eleonora Nicole,

Ermide Elena și Ștefănescu Șerban Gabriel în Dosarul nr. 413/1996.

Prin Decizia nr. 19 din 30 ianuarie 1997, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate ca vădit nefondată. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care Curtea Constituțională a decis că prevederile art. 330 și ale art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă sunt constituționale. Cu privire la dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă s-a reținut că, prin aceeași decizie, Curtea a statuat că acestea sunt neconstituționale. În legătură cu art. 330¹ din Codul de procedură civilă, s-a constatat că prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, definitivă și obligatorie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, Curtea Constituțională a modificat Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, prin care se respinsese excepția de neconstituționalitate, și a decis că dispozițiile sale sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva Deciziei nr. 19 din 30 ianuarie 1997 au declarat recurs, în termen legal, Dobrescu Eufrosina Eleonora Nicole și Ermide Elena, susținând, în esență, că modificarea adusă art. 330¹ din Codul de procedură civilă, prin

limitarea la 6 luni a termenului în care procurorul general poate declara recursul în anulare, reprezintă o recunoaștere din partea forului legislativ a neconstituționalității textului anterior. Se solicită admiterea recursului și modificarea deciziei în sensul admiterii excepției.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția de neconstituționalitate a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Comisia juridică de numiri, disciplină, imunități și validări din cadrul Senatului „constată că excepția ridicată este nefondată”.

În punctul de vedere al Guvernului, transmis de către ministrul delegat pe lângă primul-ministru pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului și a Departamentului pentru Administrație Publică Locală, se apreciază că recursul este neîntemeiat. Se arată că decizia atacată se fundamentează pe deciziile Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996 și nr. 96 din 24 septembrie 1996, care, în conformitate cu dispozițiile art. 145 alin. (2) din Constituție, preluate în art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, sunt obligatorii.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul declarat de Dobrescu Eufrosina Eleonora Nicole și Ermide Elena privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 19 din 30 ianuarie 1997, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 182*) din 4 iunie 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 12 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.314/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă și ale art. 31 din Legea Curții Supreme de

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivul de recurs invocat, punctul de vedere al Comisiei juridice de numiri, disciplină, imunități și validări din cadrul Senatului, precum și cel al Guvernului și raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Din examinarea recursului se reține că acesta se referă numai la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă. În legătură cu acest articol, Curtea constată că, prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă au fost modificate, instituindu-se un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare. În această situație, se reține că recursul este întemeiat și urmează a fi admis, iar în temeiul art. 25 din Legea nr. 47/1992, ținând seama de noua redactare a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, urmează a se modifica decizia atacată în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, fiind lipsită de obiect.

Justiție nr. 56/1993, invocată de intimata-reclamantă Luscov Victoria.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 123 alin. (2) și ale art. 131 alin. (1) din Constituție.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată, iar art. 31 din Legea nr. 56/1993 nu este incident în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă, fiind legal sesizată.

Asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, invocată de Luscov Victoria în Dosarul nr. 3.314/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.